

Uutiskirje 2/2023 Marja&Risto Liedenpohja
8.6.2023

Shalom, Ystävät!

Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. (Joh.14:2–3.)

Niin se vaan kevät ja kesä saapui viimein pohjolaan. Odotus tuntui pitkältä, mutta niin ne jäät viimein lähtivät järvestä. On ollut ihmeellistä nähdä sinivuokkojen, leskenlehtien, voikukkien ja tuomien taas kukkivan. Joutsenet, kurjet, mustarastaat, töyhtöhyypät, kuovit, sorsat, kirjosiepot, pääskyt ja peipot ovat lentäneet etelästä synnyinseuduilleen. Eräänä päivänä näin ensimmäistä kertaa elämässäni pellolla tepastelevan keltavästaräkin. Mahtavatko linnut tuntea koti-ikävää etelän lämmössä?

Kirkkovuodessa on sunnuntai, jonka teema on Jumalan kansan koti-ikävä. Yleensä ihminen kaipaa lapsuutensa maisemiin ja muistelee niitä haikeudella, vaikka lähtökohdat olisivat olleet vaatimattomat ja vaikka miten ihanassa paikassa nyt asuisi. Niin on Karjalan evakkojen laita, samoin ukrainalaisten ja varmasti muidenkin pakolaisten. Samaa kaipausta kokevat

vahvasti lähetyslapset (ja heidän vanhempansa), kuten muutkin, jotka eivät tunne olevansa oikein mistään kotoisin.

Emmekö kaikki jollain lailla etsi kotia? Joku rakennuttaa itselleen haaveilemansa talon. Toinen remontoii vanhan talon tarpeitaan vastaavaksi. Kolmas sisustaa vuokratampää itsensä näköiseksi. Ei kuitenkaan riitä, että puitteet ovat kunnossa, jos sieltä puuttuu jotain oleellista. *Löytyykö rakkautta, tai vaikka iloa? Onko rauha päässyt loppumaan? Missä on ystävyys tai kärsivällisyys? Ne on hedelmiä toisen maan. Niitä kukaan ei milloinkaan pysty rahalla ostamaan.* (Pekka Simojoki & lapsikuoro Solina: Hedelmäpommi)

Eikö olekin niin, että rakkaat ihmiset yhdessä Hengen hedelmien kanssa tuovat sen kodin tunnun? Jos Hengen hedelmät ovat päässeet kuihtumaan, niin kauneinkaan, siisteinkään ja puhtainkaan koti ei tunnu kodilta. Jeesus sanoi opetuslapsilleen menevänsä valmistamaan heille sijaa Taivaan kotiin. Emme tiedä, mitä Jeesus näillä sanoilla tarkoitti, mutta aivan varmasti sitä, että siellä tulee olemaan jokaiselle Jeesuksen ystävälle oma paikka, sija, joka on juuri hänelle valmistettu ja räätälöity. Ja mikä parasta, Jeesuskin on siellä kanssamme!

Saamme jo nyt kiittää siitä paikasta, joka on jokaiselle meille valmiina taivaassa. Saamme kiittää myös niistä läheisistä ja rakkaista ihmisistä, jotka meitä siellä jo odottavat. Jollakin on lapsi päässyt sinne jo edeltä, toisella puoliso, vanhempi tai ystävä. Taivaan koti on lopulta se koti, jonka tulemme aina tuntemaan kodiksemme. Sinne saammekin ikävöidä! Sitä suurempi on ilo, kun sinne vihdoinkin pääsemme!

Kiitos, Jeesus, että avasit meille oven Taivaan kotiin sovittamalla syntimme kuolemalla ristillä meidän puolestamme! Auta meitä iloiten ikävöimään Taivaan kotiin ja kertomaan muillekin Sinusta, joka itse olet tie Taivaan kotiin. Aamen.

Taivaan kotia odotellessa meidän ei kuitenkaan tarvitse täällä vaeltaa orpoina ja kotia vailla, vaan meille on annettu seurakunta kodiksi. Sieltä löytyy veljiä ja siskoja, isiä, äitejä ja isovanhempia ja lapsia, joiden tulisi pitää huolta toisistaan. Ennen kaikkea Jeesus on luvannut olla siellä, missä kokoonnutaan yhteen Hänen nimessään. Tällaista kotia jokainen meistä on kutsuttu täällä rakentamaan ja pitämään huolta toisistamme. Tätä kotia rakennamme rukoilemalla toinen toistemme puolesta, antamalla omastamme lähetystyöhön ja palvelemalla toisiamme lahjoillamme.

Kotiseurakuntamme Odessassa järjesti piirankanleivontatalkoot ja leipoi piirakoita kokonaiselle komppanialle. Ne he toimittivat sitten rintamalle juoksuhautoihin, sinne, missä eräs seurakunnan nuori mies on maataan puolustamassa. Näin koko joukko sai kokea rakkautta ja huolenpitoa, jonka kohteena yksi Jeesuksen oma on.

Kuva. Vammaistapaamisesta.

Kylväjän tukema vammaistyöntekijä, Vladislav Smokvin, on jatkanut koko sodan ajan toimintaansa. Jumala on ihmeellisesti siunannut hänen tekemäänsä työtä niin, että hän on saanut luotua hyvät suhteet eri kaupunginosien vammaisyhdistyksiin. Odessa on miljoonakaupunki, mikä selittää sen, että yhteen kaupunkiin mahtuu useita vammaisyhdistyksiä. Vladislav tekee avoimesti hengellistä työtä: pitää Jumalan Sanaa esillä, jakaa hengellistä kirjallisuutta, järjestää vammaistapaamisia, joissa on hengellisiä puheita ja lauluja ja kutsuu ihmisiä jumalanpalvelukseen. Kaikesta tästä huolimatta eri vammaisyhdistykset eivät ole koskaan kieltäneet häntä menettelemästä näin, vaan ovat päinvastoin tarjonneet omiakin tilojaan näiden tilaisuuksien pitämiseen ja ovat kirjoittaneet useaan otteeseen Kylväjällekin kiitoskirjeitä Vladislavin tekemästä työstä.

Ennen sotaa Vladislav useasti valitti työn yksinäisyyttä. Sodan siunaus on ollut se, että hänelle on järjestynyt nyt enemmän apuvoimia sekä omasta perheestä että seurakunnasta. Vastuu kaikista toimista, hankinnoista ja työn suunnittelusta on kuitenkin Vladislavilla.

Kylväjän Ukraina-keräyksen tuotoilla on hankittu vammaisille erilaisia apuvälineitä, mm. monien toivomia kävelykeppejä ja kävelytukia. Eräs nainen iloitsi kovasti wc:n korokeistuimesta. On ostettu vaippoja ja lääkkeitä ja kuljetettu ihmisiä tilaisuuksiin ja lääkäriin. Ruokaa on jaettu, samoin humanitaarista apua.

Kuva. Avustuskuorma kylässä.

Uusia, sodasta johtuvia, aluevaltauksia ovat tervehdyskäynnit haavoittuneiden sotilaiden luo sairaalaan sekä avun vieminen miehityksestä vapautuneisiin kyliin. Vladislav on kertonut, miten vaikeaa on käydä sotasairaalassa. Voimme vain kuvitella sitä kärsimyksen määrää, mitä kaikkea sotilaat ovat itse nähneet ja kokeneet, eritoten ne, jotka ovat vammautuneet loppuiäkseen, menettäneet jalan tai käden tai molemmat. Nekin, jotka ovat selvinneet pienemmillä vaurioilla, ovat saaneet sieluunsa lähtemättömiä vammoja.

Kuva. Avustusmatkalta vapautetusta kylästä.

Vapautettuihin kyliin on viety tyynyjä ja peittoja, vuodevaatteita, vaatteita, ruokaa, pesuaineita ja hygieniatarvikkeita ja jopa kamiinoita. Monet ovat palanneet hävitetyin

kotinsa raunioille, vaikka miinanraivaus on vielä kesken. Kaipaus kotiin on ollut kova vieraalla maalla kaukana. Nyt ihmiset alkavat rakentaa uudelleen elämäänsä. Onnekseen ukrainalaiset ovat työteliästä kansaa, ja paikoin vuosi sitten hävitetyt paikat on jo korjattu, uusi asfaltti laskettu, kukat kukkivat jälleen.

Kuva. Vapautetussa kylässä.

Saamme olla siunaamassa Ukrainan kansaa ja rukoilla myös Vladislavin ja vapaaehtoisten sydämellään tekemän arvokkaan työn puolesta. Tässä kaikessa voimme nähdä Jumalan hienon johdatuksen, miten Vladislavin vammaistyö pääsi aikanaan alkamaan, ja miten suurena siunauksena sadoille ihmisille se on vielä enemmän nyt sodan aikana ollessaan tukena ja turvana, apuna ja toivon tuojana yhteiskunnan kaikkein heikoimmassa asemassa oleville.

Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa;

minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.” (Matt.25:34–36.)

Olemme tehneet myös nyt keväällä joitakin seurakuntavierailuja, viimeisimpänä niistä Virtain helluntaiseurakuntaan, jossa saimme kertoa terveisiä Ukrainasta. Jos haluaisit tavata meitä henkilökohtaisesti, mutta emme ole lähiaikoina tulossa kotiseurakuntaasi, niin se onnistuu Kylväjän kesäpäivillä Tampereella, lauantaina 10. kesäkuuta Pyynikinharjun maisemissa. Tervetuloa mukaan koko perheen voimin! Luvassa on mielenkiintoista ohjelmaa kaikenikäisille klo 10–18. Tarkempaa tietoa ohjelmasta, paikasta yms. löytyy Kylväjän kotisivulta osoitteesta: www.kylvaja.fi Osallistu-otsikon alta.

Rukousaiheet:

- ❖ **Että sota pian loppuisi!**
- ❖ **Varjelusta Ukrainan maalle ja kansalle.**
- ❖ **Sodan keskellä toimivien yhteistyökumppaniemme, Juutalaiset Jeesukselle-lähetyksen, messiaanisten *Uusi Jerusale*m ja *Luvattu maa* -seurakuntien, Luterilaisen synodin ja sen Odessan paikallisseurakunnan työntekijöiden ja työn sekä Vladislav Smokvinin vapaaehtoisten kanssa tekemän vammaistyön puolesta.**

- ❖ **Riston ja Marjan Suomesta käsin tekemän työn, sapatti-kuvausten, yhteydenpidon, seurakuntavierailujen, ym. puolesta.**
- ❖ **Pietarista Israeliin muuttaneiden Irinan ja Grigorin puolesta, että sopeutuisivat uuteen maahan; heidän Pietariin jääneen aikuisen Leonid-poikansa puolesta, ettei hän joutuisi rintamalle; varjelusta sodalta ja sielun pelastusta Irinan Harkovassa asuvalle äidille ja veljelle**
- ❖ **Kylväjän kesäpäivien ja Kylväjän taloustilanteen puolesta.**
- ❖ **Virkistävää kesää kaikille!**

Siunauksin,

Marja ja Risto, sekä Sade, Linnea, Lauri ja Akseli

Tuki Liedempohja Marja ja Risto - Ukraina työlle Lähetisyhdistys Kylväjän kautta:

IBAN: FI57 4405 0010 0212 96

BIC: ITELFIHH

Viitenumero: 2100 0065 4

Rahankeräyslupa: kylvaja.fi/rahankerayslupa

<https://www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita/kuukausilahjoitus/>

Lähetisyhdistys Kylväjä

kylvaja.fi

kylvaja@kylvaja.fi

09 2532 5400

